

Regeling vergoedingen luchtverkeersdienstverlening BES

Nr. CEND/HDJZ-2010/1437 sector LUV

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

Gelet op artikel 22a, vierde, vijfde en zesde lid, Luchtvaartwet BES;

Besluit:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

vergoedingen: vergoedingen voor luchtverkeersdienstverlening als bedoeld in artikel 22a, eerste lid, Luchtvaartwet BES;

verleners van luchtverkeersdiensten: rechtspersonen zoals aangewezen overeenkomstig artikel 70, eerste lid, van Besluit luchtverkeer BES.

Artikel 2

Vergoedingen worden aan de hand van een jaarlijks door de minister vast te stellen eenheidstarief berekend op basis van de formule opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage.

Artikel 3

1. De verleners van luchtverkeersdiensten dragen zorg voor de bekendmaking van de hoogte van het eenheidstarief van vergoedingen.
2. De bekendmaking vindt plaats in de luchtvaartpublicaties, bedoeld in artikel 70, eerste lid, onderdeel f, Besluit luchtverkeer BES.

Artikel 4

Vergoedingen worden voldaan in USD.

Artikel 5

De verleners van luchtverkeersdiensten dragen zorg voor de inning van vergoedingen.

Artikel 6

Betaling van vergoedingen geschiedt aan de verlener van luchtverkeersdiensten of aan de door de verlener aangewezen gemachtigde door:

- a. contante betaling van het verschuldigde bedrag,
- b. overmaking van het verschuldigde bedrag.

Artikel 7

Vergoedingen worden betaald door de betalingsplichtigen, bedoeld in artikel 22a, eerste lid, van de Luchtvaartwet BES, binnen 30 dagen na de dag van de verzending van de rekening door de verlener van luchtverkeersdiensten.

Artikel 8

Van de verplichting tot het betalen van vergoedingen zijn vrijgesteld:

- a. de gebruikers van staatsluchtvaartuigen die niet commercieel worden gebruikt;
- b. de gebruikers van luchtvaartuigen waarmee de volgende vluchten worden uitgevoerd:
 - 1°. vluchten in militaire, douane- en politiedienst;
 - 2°. vluchten ten behoeve van opsporings- en reddingswerk;
 - 3°. vluchten ter controle of beproeving van de werking van radiotechnische en andere installaties ten behoeve van de luchtvaartnavigatie, mits zij worden uitgevoerd op verzoek van de bevoegde luchtvaart autoriteiten;

-
- 4°. proefvluchten en vluchten die uitsluitend worden uitgevoerd voor het opleiden en oefenen van vliegend personeel, mits zij eindigen op dezelfde luchthaven binnen de Nederlandse Antillen waar zij zijn aangevangen;
- c. de gebruikers van luchtvaartuigen waarvan het maximaal toegelaten totaalgewicht minder is dan 5.7 ton.

Artikel 9

In de Regeling vervoer gevaarlijke stoffen door de lucht BES wordt 'beschikking' telkens vervangen door: regeling.

Artikel 10

Deze regeling treedt in werking met ingang van 10 oktober 2010.

Artikel 11

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling vergoedingen luchtverkeersdienstverlening BES.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

*De Minister van Verkeer en Waterstaat,
C.M.P.S. Eurlings.*

BIJLAGE BEHORENDE BIJ ARTIKEL 2 VAN DE REGELING VERGOEDINGEN LUCHTVERKEERSDIENSTVERLENING BES

Formule voor de berekening van het eenheidstarief vergoedingen luchtverkeersdiensten

De vergoeding wordt berekend op basis van de volgende formule.

$r = t_i \times d \times p$, waarin wordt verstaan onder:

r: vergoeding;

t_i : eenheidstarief in USD, dat jaarlijks wordt vastgesteld door de minister overeenkomstig Standard rules for determination of en route air navigation charges als bedoeld onder 3;

d: de faktor afstand, die gelijk is aan het door honderd gedeelde aantal kilometers, gemeten langs de grootcirkel tussen een luchtvaartterrein op het territorium van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de Luchtvaartwet BES waarvan wordt vertrokken, of het punt waar het luchtruim boven dat territorium wordt binnengevlogen en een luchtvaartterrein op dat territorium waarop de eerstvolgende landing wordt uitgevoerd of het punt waar het bovenbedoelde luchtruim wordt verlaten. Deze punten worden gekozen met inachtneming van de meest gebruikelijke route tussen twee luchtvaartterreinen of, indien deze niet kan worden bepaald, de kortste route. Bij elke start of landing wordt de afstand met twintig kilometer verminderd. Teneinde rekening te houden met eventuele wijzigingen in het routestelsel of de verkeersstructuur wordt de meest gebruikelijke route jaarlijks bepaald door de luchtverkeersdienstverlener.

p: de vierkantswortel van het getal dat verkregen wordt door het maximaal toegelaten totaal-gewicht ('maximum certificated take-off weight') van het luchtvaartuig uitgedrukt in tonnen te delen door 50, welke uitkomst zal worden uitgedrukt in een getal met 2 decimalen.

Wanneer een betalingsplichtige twee of meer luchtvaartuigen van hetzelfde type, maar in verschillende uitvoeringen te zijner beschikking heeft, wordt als het gewicht voor de berekening van de vergoeding genomen het gemiddelde van de maximaal toegelaten totaalgewichten van de verschillende uitvoeringen. Deze berekening wordt tenminste ieder jaar herhaald. Voor zover gegevens beschikbaar zijn wordt voor de berekening het gewicht van de zwaarste uitvoering van het desbetreffende type luchtvaartuig worden gehanteerd.

De Standard rules for determination of en route air navigation facility charges voor de berekening van het eenheidstarief t_i , bedoeld in onderdeel 1, zijn als volgt:

$r = t_i \times N$

r = the charge

t_i = the service unit rate

N = the number of service units

The number of service units designated as N, shall be obtained as follows:

$N = d \times p$

d = the distance factor

p = the weight factor (the maximum certificated take-off weight)

– Charge

The charge is the total cost for each category of aircraft along the routes concerned. The resulting charge (r) for each category of aircraft on the routes listed are rounded up to the nearest whole cent.

– Distance factor

The distance factor is the distance, expressed in hundreds of kilometers between:

The aerodrome of departure of the point of entry into the airspace referred to under 1 and the aerodrome of first (intended) landing or the point of exit from the Curaçao FIR. A standard deduction of 20 km is made for each take-off or landing, to allow for the services provided by the Airport Approach facilities.

The distance factor has value of one for a flight of 100 km.

– Weight factor

The certificated take-off weight of the aircraft is the weight as set out in the Certificate of Airworthiness, the Flight Manual or any other equivalent official document; expressed in metric tons.

– Service Unit

The service unit thus corresponds to an aircraft weighing 50 metric tons and covering a distance of 100 km.

In the formula it is expressed as a figure taken to 3 decimal places.

– Service unit rate

The service unit rate is the cost per service unit expressed in USD. This figure is obtained by dividing the total costs for route air navigation facilities and services of the preceding year by the total service units rendered in the FIR concerned that year, being these units, the number of flight weighed with the distance factor (d) and the weight-factor (p).

Total costs for route air navigation facilities

The total costs for route air navigation facilities are obtained by taking into account the following:

– Airtraffic Services provided for aircraft en route, including Area Control and Flight Information and alerting services, as distinct from the services provided by Approach and Aerodrome Control.

-
- Communication facilities and visual and radio aids to navigation, including radar, for safety and regularity of en route flights, including both air-to-ground and ground-to-ground communications when these are used directly or indirectly in connection with the preparation for, or the conduct of, a flight. Communications used for approach or aerodrome control are excluded, as also are the communication facilities used by the carriers for purely commercial purposes.
 - All that part of the services allocable to civil aviation or any permanent civil establishment of equipment and personnel maintained for the purposes of providing such services as search and rescue, accident investigation, aeronautical charts and information services.

NOTE

The service units rendered each year are calculated using the relevant civil aviation traffic statistics.

TOELICHTING

Algemeen

Met de staatkundige wijziging in het Caraïbisch deel van het Koninkrijk der Nederlanden per 10 oktober 2010 komt de verantwoordelijkheid voor het luchtruimbeheer rondom Bonaire, Sint Eustatius en Saba (BES) bij Nederland te liggen. In de onderhavige regeling wordt de vergoeding van luchtverkeersdienstverlening in het luchtruim boven deze gebieden nader geregeld. Op grond van de Luchtvaartwet BES en het Besluit luchtverkeer BES zijn binnen de Vluchtinformatiegebieden Curaçao en San Juan rechtspersonen aangewezen voor het verstrekken van luchtverkeersdienstverlening in het luchtruim boven het territorium van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Zo is voor het luchtruim rondom Bonaire Netherlands Antilles Air Traffic Control N.V. (NAATC) aangewezen als luchtverkeersdienstverlener. In het luchtruim rondom Sint Eustatius en Saba is Princess Juliana International Airport Enterprise (PJIAE) aangewezen als luchtverkeersdienstverlener. Voor het verstrekken van deze diensten zijn de gebruikers van die diensten op grond van de Luchtvaartwet BES vergoedingen verschuldigd.

De onderhavige regeling bepaalt hoe de hoogte, de berekening, de vaststelling, de inning en de bekendmaking van de vergoedingen moet plaatsvinden.

Vergoeding van luchtverkeersdienstverlening vindt plaats op grond van een full cost recovery systeem waarbij de luchtverkeersdienstverlener volledig wordt betaald voor de gemaakte kosten in verband met de verstrekte diensten.

Bij de vaststelling van de regeling is primair uitgegaan van de wijze waarop de vergoeding van luchtvaartfaciliteitengelden tot dusverre was geregeld voor de desbetreffende gebieden.

Artikelsgewijs

Artikel 2

De vergoedingen voor luchtverkeersdienstverlening worden berekend aan de hand van een door minister vast te stellen eenheidstarief. In de bijlage bij de regeling is de methodiek voor de berekening van de vergoeding nader aangegeven. Deze komt overeen met de wijze waarop voorheen onder de zogenaamde Landsverordening luchtvaartfaciliteiten gelden de berekening van vergoedingen plaatsvond.

In onderdeel 3 van de bijlage is volledigheidshalve de integrale tekst van de Standard Rules for determination of en route air navigation charges opgenomen.

Artikel 7

Een aantal gebruikers van luchtverkeersdiensten is vrijgesteld van het betalen van vergoedingen voor luchtverkeersdienstverlening. Het betreft gebruikers die ook onder het vorige stelsel waren vrijgesteld.

*De Minister van Verkeer en Waterstaat,
C.M.P.S. Eurlings.*